Написав Оксана Коломійчук
Вівторок, 27 лютого 2018, 10:46

Писала слова для сценки сестрі у Христі для жіночого табору. Можливо, комусь згодиться ще. Не судіть строго. :)

АВТОР:
За днів прадавніх Ірода, юдейського царя,
Жила слухняна Богові і праведна сім'я.
Немало років прожила разом ця славна пара,
Та лиш бездітними були Єлисавета і Захарій.
Єлисавета все життя молилася до Бога,
Бо так потрібна їм була Господня допомога. (Виходить Єлисавета)

ЄЛИСАВЕТА:
Мій Бог, мій Батьку, Отче любий!
Дитину прагну мати я,
Щоб її пестити й голубить,
Та на все воля лиш Твоя. (Єлисавета виходить зі сцени)

АВТОР:
Й років багато так минало
В молитві праведної пари.
Аж ось ввійти й кадити в храмі
Черга Захарії припала. (В цей час на сцену виходить Захарія)
Аж янгол Господній з'явивсь йому там,
І на Захарію острах напав. (З'являється янгол, Захарія лякається)

ЯНГОЛ:
Не бійся, почута молитва твоя,
Єлисавета породить дитя.
Тобі буде він і на радість, й на втіху,
У Господа в час свій він буде великим.
Наповниться Духом Святим ще з утроби,
До Господа людям покаже дорогу.
У Бога готове для нього ім'я -
Повинен твій син зватись просто - Іван.

ЗАХАРІЙ:
Я старий вже, як же це пізнаю?
Та й жінку похилого віку я маю...

ЯНГОЛ:
За те, що ти віри не йняв був словам,
Мовчати ти будеш до того аж дня,
Як сповниться звіщена добра новина,
Й народить дружина твоя тобі сина. (Обоє йдуть зі сцени)

АВТОР:

Термін вже служби закінчивши свій,
Захарій вернувся додому німий. (Виходить Єлисавета)
Слова ж Господні після днів отих звершились -
Єлисавета зачала й п'ять місяців таїлась.

ЄЛИСАВЕТА:
Так для мене Господь учинив за тих днів -
Відповів на молитви всіх минулих років.
І щоб зняти наругу мою між людьми,
Глянувсь Він й дав дитину жадану мені. (Лишається на сцені, чимось зайнята)

АВТОР:
Тими днями Марія, дізнавшись про те,
Що Господнього Сина в утробі зачне,
Поспішила відвідать Захарії дім,
Щоб Єлисавету побачити в нім. (Заходить Марія, вітається з Єлисаветою)
Єлисавета ж зачула Маріїн привіт,
Й затріпотіла дитина в утробі її.
Враз жінка наповнилась Духом Святим,
Й прорекла до Марії голосом гучним.

ЄЛИСАВЕТА:
Благословенна ти між жонами,
І благословенний плід утроби твоєї!
Звідкіля це мені, що мати мого Господа
Сьогодні прийшла до оселі моєї?
Бо як тільки в вухах забринів привіт твій,
Затріпотіла дитина в утробі моїй. (Обидві покидають сцену)

АВТОР:
Місяців зо три лишилась Марія гостити,
Та й повернулась до дому свого.
Єлисаветі ж настав час родити -
І сина вона породила свого. (Виходять Єлисавета з дитям, Захарій, інші люди)
Й сталось восьмого дня - час дитя обрізати,
Й родина Захарієм хоче назвати.
Та озвалася мати його та й сказала...

ЄЛИСАВЕТА:
Нехай названий буде Іван, не Захарій.

РОДИЧ:
То ж в родині у тебе нікого немає,
Кого б іменем цим хоч коли б називали. (Кивають до Захарія)

АВТОР:

І кивали з питанням до батька його -
Як хотів би назвати він сина свого.
Написав же Захарій: "Іван - ймення йому",
А рідня і сусіди дивувались цьому.
І наразі уста розв'язались йому,
І він Богу віддав усю славу й хвалу. (Всі, крім Єлисавети, йдуть зі сцени. Вона колихає дитину)

ЄЛИСАВЕТА:
Спи, синочку маленький, дарований Богом.
Тобі дано пророком Всевишнього стати,
Щоб Йому у свій час приготовить дорогу,
І народу Його шлях до Бога вказати. (Кінець)